

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ομιλία
του Προέδρου του ΣΕΒ
κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου
στο 2ο Διεθνές Συνέδριο για την
Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη

**«To make Europe more competitive
through CSR»**

Athenaum Intercontinental, February 28, 2005

Κύριε Υπουργέ,
Κυρίες και κύριοι,

Είναι πλέον γεγονός ότι βρισκόμαστε μπροστά σε τεράστιες προκλήσεις όσον αφορά τη χώρα μας αλλά και την Ευρωπαϊκή Ένωση γενικότερα.

Τα επίσημα στοιχεία των διεθνών και των ευρωπαϊκών οργανισμών επιβεβαιώνουν αυτό που όλοι γνωρίζουμε : ότι η ατζέντα της Λισσαβόνας δεν υλοποιείται όπως έχει συμφωνηθεί και ότι ειδικά η χώρα μας συγκαταλέγεται ανάμεσα στις χώρες με τη χαμηλότερη επίδοση στην ικανοποίηση των στόχων που τέθηκαν σε αυτήν.

Σύμφωνα και με την έκθεση Wim Kok, αν δεν επιταχύνουμε την υιοθέτηση των συμφωνηθέντων, δεν θα καταφέρουμε να καλύψουμε τη διαφορά ανταγωνιστικότητας που έχουμε σε σχέση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Είναι γεγονός ότι η χαμηλή κατάσταση στις περισσότερες εκθέσεις Διεθνούς Ανταγωνιστικότητας περιορίζει τις δυνατότητες προσέλκυσης περαιτέρω παραγωγικών επενδύσεων.

Η ανάγκη λοιπόν άμεσης και αποτελεσματικής εφαρμογής της στρατηγικής της Λισσαβόνας στην Ελλάδα είναι περισσότερο επιτακτική σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Βασιζόμενοι ταυτόχρονα σε μία οικονομία της γνώσης, ο ΣΕΒ θεωρεί ότι η επίσπευση της υλοποίησης της στρατηγικής αυτής αποτελεί ευκαιρία για τη χώρα μας, ώστε να προωθήσει την ουσιαστική σύγκλιση και να θέσει τις βάσεις για μία πορεία συνεχούς βελτίωσης των επιδόσεών της. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί:

- Αναπτύσσοντας ένα κατάλληλο πλαίσιο σταθεροποίησης των μακρο-οικονομικών πολιτικών και περιορίζοντας τα δημοσιονομικά ελλείμματα
- Επιτυγχάνοντας και συντηρώντας υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης
- Εκσυγχρονίζοντας το κοινωνικό μοντέλο
- Επενδύοντας στις γνώσεις και δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού
- Περιορίζοντας την ακαμψία της αγοράς εργασίας όπου εμποδίζει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων

Η ενθάρρυνση λοιπόν της επιχειρηματικότητας οφείλει να γίνει ο ακρογωνιαίος λίθος της επίτευξης των στόχων αυτών και οι κοινωνικοί εταίροι και η δημόσια διοίκηση καλούνται και δύνανται να συμβάλλουν στη δημιουργία του απαιτούμενου ευέλικτου και ανταγωνιστικού περιβάλλοντος.

Παράλληλα, το αίτημα για μεγαλύτερη υπευθυνότητα έναντι της κοινωνίας και της πολιτείας ωθεί τις επιχειρήσεις να επανεξετάσουν τις στάσεις και τις προσεγγίσεις τους και να προσαρμοστούν αλλά και να προετοιμαστούν για τις νέες προκλήσεις και ευκαιρίες. Στο σημείο αυτό οφείλω να σημειώσω ότι η τάση για μεγαλύτερη υπευθυνότητα δεν σημαίνει ότι το κέρδος για την επιχείρηση πρέπει να περιορισθεί. Απλώς η δημιουργία κέρδους επαναπροσδιορίζεται, μπαίνει σε καινούριες βάσεις υπό το πρίσμα νέων δεδομένων και των διεθνών λογιστικών προτύπων, και σε καμία περίπτωση

δεν χάνει την πρωτεύουσα σημασία για κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και επένδυση.

Οι νέες έννοιες της κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων, της ηθικής συμπεριφοράς τους, της εξυπηρέτησης του πελάτη, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της επιχειρηματικής διοίκησης, των σύγχρονων εργασιακών σχέσεων, της ανάπτυξης της τοπικής κοινότητας και της διά βίου μάθησης αποτελούν όλες αντανάκλαση της ίδιας βασικής αρχής: **υπευθυνότητα απέναντι σε όλους τους άμεσα ενδιαφερόμενους (stakeholders).**

Ο όρος «**Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη**», γνωστός πλέον στους περισσότερους σύγχρονους managers, συνδέεται στενά με την έννοια της «τριπλής προσέγγισης» (triple bottom line approach), σύμφωνα με την οποία για να είναι μία εταιρεία βιώσιμη και αποτελεσματική πρέπει :

- να είναι **οικονομικά ασφαλής**
- να **ελαχιστοποιεί τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις** και
- να **δρα, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη την κοινωνία** μέσα στην οποία ενεργοποιείται, καθώς και τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη βασίζεται στις τρεις αυτές διαστάσεις, οι οποίες δεν είναι μόνο αλληλένδετες, αλλά και αλληλοεξαρτώμενες. Το σημαντικότερο της χαρακτηριστικό αποτελεί η σταδιακή μετατόπιση του κέντρου του επιχειρησιακού ενδιαφέροντος από τους μετόχους στο ευρύ φάσμα των stakeholders και από τη μονομερή επιδίωξη του οικονομικού οφέλους στην πολύπλευρη αντιμετώπιση της αειφορίας.

Πρόκειται για μία προσέγγιση διαχείρισης η οποία εμπλουτίζει την ανταγωνιστικότητα, την κοινωνική συνοχή και την περιβαλλοντική προστασία.

Η εμπιστοσύνη των πολιτών στις πρακτικές της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης των επιχειρήσεων δείχνει να αυξάνεται. Η εκπαίδευση αποτελεί και πρέπει να αποτελεί υψηλή προτεραιότητα αλλά απεδείχθη και πετυχημένο εργαλείο ανάπτυξης σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες όπως η Ιρλανδία, η Ολλανδία, η Φινλανδία.

Οι Ευρωπαίοι πολίτες τοποθετούν το «περιβάλλον» ψηλά στην κλίμακα των προτεραιοτήτων τους, καθώς η προστασία του περιβάλλοντος αναδεικνύεται σε ένα από τα κυριότερα προβλήματα, που καλείται η επιχειρηματική κοινότητα να αντιμετωπίσει, ενώ αναγνωρίζεται ότι το ευρωπαϊκό μοντέλο ανάπτυξης δεν είναι δυνατόν να στηρίζεται στην εξάντληση των φυσικών πόρων και στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Για να μπορέσουμε να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί θα πρέπει να συνεργαστούμε με έξυπνο τρόπο. Οι πετυχημένες επιχειρήσεις βασίζονται στη στενή ομαδική εργασία τόσο ανάμεσα στους stakeholders όσο και μεταξύ της διοίκησης και των εργαζομένων.

Στον **ΣΕΒ** πιστεύουμε στις αρχές του επιχειρηματικού ήθους και της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Ταυτόχρονα, ενισχύουμε τον κοινωνικό ρόλο των επιχειρήσεων και προβάλλουμε τη σημαντική συνεισφορά των μελών μας στο

κοινωνικό σύνολο. Ενθαρρύνουμε όλα τα μέλη μας να συμπεριλάβουν στην εταιρική τους στρατηγική θέματα που άπτονται της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης, να υιοθετήσουν κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης και να ευαισθητοποιηθούν στα θέματα της αειφόρου ανάπτυξης, με σεβασμό στο φυσικό μας περιβάλλον.

Για να είναι επιτυχείς αυτές οι δράσεις, όμως, πρέπει να αναπτύσσονται εθελοντικά από τις επιχειρήσεις, καθώς οι προσπάθειες ρύθμισής τους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ήταν αντιπαραγωγικές, γιατί θα κατέπνιγαν τη δημιουργικότητα και την καινοτομία στις επιχειρήσεις που τις προωθούν, και θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ασυμβίβαστες προτεραιότητες για τις επιχειρήσεις, που λειτουργούν σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές.

Οι σχετικές ενέργειες θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένες στα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά κάθε επιχείρησης και στις συγκεκριμένες τοπικές συνθήκες, καθώς νομοθετικά καθοριζόμενες υποχρεώσεις θα αλλοίωναν το νόημα και, κατ' επέκταση, την ουσία της κοινωνικής υπευθυνότητας.

Η κοινωνικά υπεύθυνη συμπεριφορά αποτελεί έναν τρόπο παροχής προστιθέμενης αξίας τόσο στην επιχείρηση όσο και στην κοινωνία. Τα επιχειρηματικά οφέλη μπορεί να είναι μετρήσιμα, βάσει της ύπαρξης υψηλότερων κερδών ή αυξημένων πωλήσεων, τις περισσότερες περιπτώσεις όμως είναι η καινοτομία για άυλα και, επομένως, είναι δύσκολο να εκφραστούν ποσοτικά τα οφέλη της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και πολιτικής.

Βασικό, επίσης, στοιχείο της βιωσιμότητας της κοινωνικά υπεύθυνης πρακτικής αποτελεί αναμφισβήτητα το γεγονός ότι η «ενασχόληση» της επιχείρησης δεν θα πρέπει να είναι μία ευκαιριακή, περιστασιακή δράση αλλά μία μακροπρόθεσμη δέσμευση. Η ιδέα της συνεχούς βελτίωσης και μάθησης εγκλείει ευκαιρίες από πλευράς ανάπτυξης νέων αγορών και νέων προϊόντων, καθώς οι περισσότερες επιτυχημένες επιχειρήσεις εστιάζονται στην ποιότητα και στην καινοτομία.

Στην εποχή μας, η έννοια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης δημιουργεί **συγκριτικό πλεονέκτημα** για την επιχείρηση, η οποία καλείται να επαναπροσδιορίσει και να διαμορφώσει την επιχειρηματική της στρατηγική, ενσωματώνοντας τις σύγχρονες αντιλήψεις και αποκτώντας, με αυτόν τον τρόπο, νέα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον, που διακρίνεται μεν από τις συνεχείς και αστάθμητες μεταβολές, αλλά ταυτόχρονα εμφανίζεται να επηρεάζεται όλο και περισσότερο από παράγοντες και παραμέτρους κοινωνικού χαρακτήρα και περιεχομένου.

Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη θεωρείται από πολλούς ως ένας από τους σημαντικότερους συντελεστές για την πρόοδο της ευρωπαϊκής απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής. Όλοι επιθυμούμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση πιο ανταγωνιστική, που προωθεί την κοινωνική συνοχή δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας η οποία είναι και ο μόνος βιώσιμος γνωστός τρόπος για να δημιουργηθούν περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας.